

[Riishøj]

opgivet. Grundlaget for den beslutning, vi tager nu, er jo en dobbelt så stor stigning. Vi står kort og godt i den situation, at det store flotte værk, som hr. Bilgrav-Nielsen stod fadder til for et par år siden, som er oversat til engelsk, og som jeg bl.a. på udenlandsrejser har glædet mig over at kunne vise frem, fordi der er nogle perspektiver i det, reelt ligger i ruiner efter den beslutning, der tages i dag. Men som sagt, vi skal arbejde videre, tiden står ikke stille. Vi skal selvfølgelig gøre, hvad vi kan på de områder, jeg nævnte før, men de initiativer skal jo netop gøre de to kraftværker overflødige og vil formodentlig vise, at det er en katastrofal beslutning, som vi træffer i dag.

Vi fik jo en større diskussion om hr. Kim Behnkes engagement i sagen, og det ser jo ud til, at hr. Kim Behnke reelt ikke er med i tingene. Det er vi da glade for, det er i realiteten det kulfyrede værk, som var årsagen til, at hr. Kim Behnke gik med, men det kan alligevel overraske, at Fremskridtspartiet er medforslagsstiller til dagsordenen i dag.

Hr. Duetoft var inde på alle problemerne omkring tvang, og nogle gange har man jo nogle mærkelige, modsatrettede synspunkter. Det virker jo absurd, at man ikke kan undgå en eller anden form for tvang inden for energipolitikken. Hvis man skal bygge store kraftværker i Danmark, tvinger man jo i årtier fremover den danske befolkning til at aftage strømmen fra et bestemt værk, det er vel også tvang. Men som energipolitik nu engang er indrettet, er planlægning nødvendig, og det er vel de politiske holdninger, der ligger bag en langtidsplanlægning, som er afgørende for, om man får den virkning på miljøet, som man egentlig håbede på.

Den uomgængelige konklusion på den debat, vi har haft nu, er for mig at se, at der ikke længere er noget grønt flertal i Folketinget. Det kan man ikke hævde efter vedtagelsen af den dagsorden, der er fremsat. Men naturligvis må vi lappe på tingene, så godt vi kan, og gennemføre de miljøltag, der nu kan skabes flertal for i Folketinget. Som sagt, tiden står ikke stille, men det er en skelsættende og sort dag for dansk energipolitik.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Hr. Riishøjs konklusioner om det grønne

flertal og energiplanen, der ligger i ruiner, er forkerte. Jeg synes nok, de demonstrerer, at hr. Riishøj har stillet et urimeligt krav til debatten, nemlig at han skulle blive klogere af den. Det kan vi ikke klare.

Jeg vil i øvrigt henvise til hr. Løvig Simonsens bemærkninger om perspektivet omkring miljø- og energipolitik. De er fuldt dækkende for den socialdemokratiske gruppes opfattelse af dette samspil, og derfor er hr. Riishøjs bemærkninger ubegrundede.

Jeg har nærmest taget ordet for at forklare indholdet af den aftale, vi har lavet i går med energiministeren om tilslutningsvilkår m.v. Den er dateret den 9. marts 1992 og lyder som følger:

»Regeringen og Socialdemokratiet er dags dato enedes om følgende:

I forbindelse med behandlingen af L 235 om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. og lov om elforsyning samt med henvisning til tilsvarende problemer for især de mindre decentrale kraftvarmeværker fastsættes der inden 1. juni 1992 regler, hvorefter vindmøller og decentrale kraftvarmeværker alene skal betale for tilslutning til 10 kV-nettet.

Udbygningen af dette skal således være en opgave for elsektoren som sådan, således at det ikke kun skal kunne fungere som et distributionsnet, men også som et effektivt opsamlingsnet for el.

Energiministeren opfordrer Elsam og Elkraft til inden 1. juni 1992 at træffe beslutning om at etablere en økonomisk udligningsordning i henholdsvis Elsam og Elkraft for påvirkningen af vindmøller og decentrale kraftvarmeværker svarende til princippet bag udligningen i brændselspriserne mellem kraftværkerne.

For vindmøllernes vedkommende er det den totale økonomiske belastning for de pågældende kraftværksområder, der skal være grundlaget for udligningen, hvorimod det for de decentrale kraftvarmeværker alene skal være konsekvensen af den ovenfor i elværksregi gennemførte netforstærkning, der skal være grundlaget for udligningen.

Om nødvendigt fremsætter energiministeren lovforslag til sikring af gennemførelsen af ovenstående til oktober 1992.«

Bilgrav-Nielsen (RV):